

[Nøhr.]

standt at sikre en passende Beholdning. Jeg maa derfor fraraade Mindretallets Ændringsforslag og ligeledes Venstres Forslag om 20 Mill. Kr. i Statstilskud til Amtsgrundskyldens Nedsættelse, naar Landbrugets Forrentningsprocent af Handelsværdien er under 4.

For det første synes jeg, det vilde være ganske irrationelt, om man lod Statstilskuddet være lige stort, hvad enten Forrentningsprocenten var 0, eller den var tæt ved 4, idet jeg ikke kan se rettere, end at det vilde stride mod de Principper i Loven af 1933, som man dengang var enig om. For det andet vilde Forslagets Vedtagelse jo automatisk medføre den meget betænkelige Ting, at Indkomstskatten skulde udskrives med 15 Mill. Kr. mere. Jeg anbefaler, at man fastholder Indenrigsministerens Forslag uforandret. Det rører ikke ved principielle Synspunkter, men gaar simpelt hen ud paa at benytte de 5 Mill. Kr., der uden Risiko kan undværes i Udligningsfonden, til at give Amtsskatterne, og det vil jo i væsentlig Grad sige Landkommunerne, en Lettelse i det kommende Aar. Dette anser jeg for rigtigt, fordi disse Skatter ellers vilde udvise en betydelig stigende Tendens paa et Tidspunkt, da særlige Forhold har bragt mange Landbrugere betydelige Tab i deres Bedrifter.

Hartel: Det kan jo principielt lyde meget godt, at man skal sikre de offentlige Kasser en vis passende Beholdning, men man maa her tage i Betragtning, at det drejer sig om at lette Skatten for Mennesker, der i mange Tilfælde selv slet ingen Beholdning har at tage af, og som derfor er henvist til at stifte Gæld for at opfylde deres offentlige Forpligtelser. Derfor synes jeg, at det Argument, som den ærede radikale Ordfører her fremsatte, ikke er rigtig paa sin Plads i den paagældende Forbindelse.

Vi fra vor Side betragter de Forslag, der foreligger, paa følgende Maade: Vi foretrækker Venstremindretallets Forslag; kan dette ikke gennemføres, foretrækker vi det af Venstre og Konservative i Fællesskab stillede Forslag om at forhøje de 5 Mill. Kr. til 7 Mill. Kr., og kan dette heller ikke gennemføres, saa maa vi slaa os til Taals med det af Regeringen stillede Forslag om 5 Mill. Kr. til denne Skattelettelse — ud fra den Betragtning, at naar man ikke kan faa den, man elsker, maa man ofte affinde sig med at elske den, man faar.

Oluf Pedersen: Lovforslaget er jo ikke meget omfattende, men jeg mener, det er principielt forkasteligt; det skelner ikke mellem mit og dit og krænker Ejendomsretten. For et Par Dage siden hørte vi, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om Samfundets Produktionsmidler og om, at man vilde bekæmpe Kapitalen. Det første synes jeg ikke om, thi fordi en Mand bygger sig et Hus eller lægger en Kalv til, bliver det dog ikke Samfundets Ejendom. Og med Hensyn til Bekæmpelsen af Kapitalen nævnte det ærede Medlem Sukkerordningen, som netop garanterer Kapitalen, baade i Fabrikkerne og i Jorden, en Fordyrelse paa endogsaa 175 pCt. Derfor kan man i og for sig ikke være overrasket over det foreliggende Lovforslag ud fra den Metode. Efter Lovforslaget bruger man et paa Indkomst, Bygninger og Jord for meget opkrævet Beløb til Nedsættelse af Grundskylden.

Nu mener jeg, at Samfundet har Ret til hele Grundværdien, og der opkræves kun en Del af den, men det er denne alt for ringe Del, som man efter det foreliggende Lovforslag oven i Købet nedsætter. Man motiverer det ikke med, at det er retfærdigt, thi Regeringen anser jo ikke Grundskylden for at være en uretfærdig Afgift, saadan som Konservative og Venstre og Bondepartiet gør det, men fra Regeringspartiernes Side regner man Lovforslaget for at være en Lejlighedslov, der skal gennemføres paa Grund af Mund- og Klovesygen; det er, som den højtærede Indenrigsminister siger, blot saadan en Slags forstandig Politik. Regeringen siger, at den er Tilhænger af fuld Grundskyld, det har jeg jo Statsministerens Ord for, den skal blot gennemføres stykkevis, men nu ser vi af dette Lovforslag, at det, man laver stykkevis, er en *Nedsættelse* af Grundskylden. Det forekommer mig, at dette er utiltalende, og det bliver endnu mere utiltalende, naar man ser paa den praktiske Virkning af Loven. Den højtærede Indenrigsministers Begrundelse for Lovforslaget er altsaa den, at der skal bødes paa Tab, som Landbruget har lidt ved Mund- og Klovesygen; nu er jeg imod, at man yder Tilskud til Landbruget normalt paa den Maade, at man yder det pr. Ko, men her er der altsaa Tale om en Sygdom, og saa kan der for saa vidt være en vis Begrundelse for det. Det Tilskud, der er Tale om at fordele, udgør 5 Mill. Kr., og hvis man nu undersøger, hvordan et Beløb paa 5 Mill. Kr. i 1936—37 blev fordelt mellem Amterne, saa blev der paa det samme Fordelingsgrundlag,